

روز اشغال خرمشهر

با پیروزی انقلاب اسلامی، کشورهای منطقه و دو قطب جهانی احساس خطر کردند. زیرا ماهیت انقلاب اسلامی می توانست باعث بیداری مردم منطقه شود

با پیروزی انقلاب اسلامی، کشورهای منطقه و دو قطب جهانی احساس خطر کردند. زیرا ماهیت انقلاب اسلامی می توانست باعث بیداری مردم منطقه شود. به عبارت دیگر انگیزه آغازگران جنگ علیه ایران ترکیبی از دو انگیزه منطقه ای و جهانی بود.

دنیا را تقسیم شده به بلوک های شرق و غرب هرگونه انقلابی با ماهیت دینی و اسلامی را خلاف منافع خود ارزیابی می کرد. از سوی دیگر اسرائیل و کشورهای مرتجع عرب به دلیل عدم مشروعیت مردمی از پیروزی انقلاب اسلامی احساس نگرانی کرده و از تأثیر آن در مسلمانان منطقه هراسان بودند. ادامه نگهداری گروگان های آمریکایی نیز به خصوصت آمریکا با انقلاب اسلامی می افزود. در فروردین ۱۳۵۹ آمریکا رابطه خود با ایران را قطع کرد و پس از ناکامی و شکست در عملیات طبس و کودتای نوژه آمریکایی ها تصمیم گرفتند صدام را در جنگ علیه ایران حمایت کنند.

هجوم سراسری عراق علی رغم تحرکات نظامی عراق از چندین ماه قبل از هجوم سراسری در مرزها و همچنین پیش بینی نیروهای مسلح در مورد وقوع یک جنگ تمام عیار، بنی صدر که در آن زمان فرمانده کل قوا بود این تحرکات را جدی قلمداد نکرد و هیچ اقدام عملی برای محافظت از مرزها و آمادگی نیروها انجام نداد.

عراق هجوم سراسری خود را در ساعت 14 روز 31/6/1359 با حملات هوایی آغاز کرد و ظرف چند ساعت 19 نقطه مهم از جمله فرودگاه های کشور را مورد هدف قرار داد. نیروی زمینی ارتش عراق با استعداد 12 لشکر، 15 تیپ مستقل به اضافه تیپ 10 گارد ریاست جمهوری و نیز نیروهای گارد مرزی شامل 20 تیپ مرزی از سه جبهه به خاک ایران تهاجم کرد: ۱- جبهه جنوبی برای تصرف خرمشهر، آبادان، بستان، سوسنگرد، شوش، دزفول و دهلران ۲- جبهه میانی برای تصرف مهران، سومار، نفت شهر، قصرشیرین، سرپل ذهاب و گیلان غرب ۳- جبهه شمالی برای تصرف نوسود و ارتفاعات مرزی مریوان.

نبرد در خرمشهر

عراقی ها از مدت ها قبل اقدام به سازمان دهی نیروهای خود در داخل خرمشهر نموده و با توزیع سلاح و مهمات و تشدید تبلیغات سیاسی- روانی، زمینه کار برای بهره برداری از نیروهای موسوم به 171#& خلق عرب را مهیا نموده و درگیری های مرزی نیز از مدت ها قبل وجود داشت.

ارتش دشمن از مرز شلمچه تا پل نو را با سرعت طی کرد اما نزدیک پل نو با مقاومت شدید رزمندگان اسلام مواجه شد که اصلاً انتظار آن را نداشت و ضایعات و خسارات قابل توجهی به نیروهای دشمن وارد شد. رزمندگان اسلام در بندر خرمشهر با حمله به نیروهای دشمن موجب عقب نشینی آنها تا پل نو شدند و در نتیجه وحشت شدیدی بر دشمن مستولی شد و فرمانده نیروهای دشمن در خرمشهر، ضمن تقاضای کمک، عدم توانایی در اجرای مأموریت خود را اظهار نمود. هرچند شهادت رزمندگان در تمام دوران مقاومت در خرمشهر ستودنی و غیرقابل توصیف است اما روز 10 مهر جلوه دیگری داشت. در این روز جنگ تن به تن و تانک در آستانه خرمشهر در گرفت در میدان راه آهن، مدافعین شهر، چون صاعقه بر تانک های دشمن فرود آمده و با پرتاب نارنجک و کوکتل مولوتف آنها را یکی پس از دیگری منهدم کردند و دشمن مجدداً اقدام به عقب نشینی کرد.

دشمن پس از تقویت نیرو و سازمان دهی جدید و افزایش آتش توانست به داخل شهر نفوذ کند و با عبور از کارون شهر را محاصره کرد. عقبه نیروهای اسلام و محل تدارک، سازمان دهی، استراحت و مداوای مجروحین در مسجد جامع واقع شده بود. به عبارت دیگر مسجد جامع با قدرتمندی، نقش ستاد عملیات و فرماندهی و مرکز پشتیبانی و تغذیه کننده روحی و معنوی رزمندگان اسلام را ایفا می کرد. به تعداد نیروهای داخل شهر نه تنها افزوده نمی شد بلکه تدریجاً با شهادت و مجروح شدن نیروهای موجود هر لحظه از تعداد آنها کاسته می شد.

روز 24 مهرماه خرمشهر 171#& خونین شهر را گرفت. سرانجام پل خرمشهر نیز مسدود شد و دشمن روز دوم آبان را روز اشغال خرمشهر اعلام کرد و این درحالی بود که هنوز مقاومت نیروها ادامه داشت و مدافعین از زن و مرد و کوچک و بزرگ همگی تا آخرین لحظات با دشمن جنگیدند و با 34 روز مقاومت خود حماسه آفریدند. دشمن بعثی که در ابتدا تنها دو گردان را جهت تصرف خرمشهر اختصاص داده بود عملاً مجبور شد که به منظور مقابله با مدافعین سلحشور و مظلوم خرمشهر که از داخل کشور هم به خوبی

حمایت نمی شدند و برخی از منافقین هم در داخل شهر کارشکنی می کردند بیش از دو لشکر را به کار بگیرد.

صدام که قول تصرف سه روزه استان خوزستان را داده بود، 35 روز طول کشید تا توانست قسمت غربی شهر مرزی خرمشهر را تصرف کند.